

[Niels Westerby.]

en chance, vil jeg mene, og er en chance for fortsat at påvirke udviklingen i Grækenland; det vil der ikke være en række andre steder i verden. Jeg tror, der vil være det i Syd-rhodesia, jeg er noget i tvivl om, hvordan udviklingen i så henseende vil blive i Syd-afrika med den aktivitet, der udfoldes. Men her vil jeg gerne have lov til at understrege, at statsministeren i sin åbningstale jo flere gange har talt om det vigtige i en fælles nordisk optræden i udenrigspolitikken; skal det forstås således, at Danmark i højere grad i fremtiden vil optræde i fællesskab med Norge og Sverige, også når det drejer sig om den sydafrikanske politik?

Omkring sikkerhedspolitikken har man i åbningstalen udtalt, at NATO fortsat er grundlaget for vor sikkerhedspolitik, og heri er vi ganske enige fra liberalt centrums side. Naturligvis er NATO ikke nogen hellig ko, men der findes jo ikke noget praktisk alternativ til NATO, sådan som det er i øjeblikket. Jeg kan nærmest kun forestille mig en europæisk sikkerhedsordning, som både De Forenede Stater og Rusland eller Sovjetunionen er medgaranter for, men foreløbig ligger jo sådan en udvikling et stykke frem i tiden. Det skal vi arbejde for, men det er ikke øjeblikkelig praktisk politik.

Vi bliver derfor fortsat nødt til indtil videre at forblive i NATO, og jeg vil gerne her understrege, at vi anser det for vigtigt, at NATO ikke kun bliver et sikkerhedspolitisk arrangement, men at man i højere grad i fremtiden forsøger at gøre NATO til et udgangspunkt for forhandlinger imellem de østlige og de vestlige lande til sikring af afspænding, nedrustning og fred, måske oven i købet forhandlinger på længere sigt direkte imellem NATO-landene og Warszawapagtens lande, men i hvert fald allerede nu og i den nærmeste fremtid som et udgangspunkt for tosidede eller flersidede kontakter imellem østlige og vestlige lande. Det afgørende for om sådanne kontakter er gode og nyttige, eller om de ikke er gode og nyttige, må være, om disse kontakter bliver taget med udgangspunkt i de foreliggende alliancer, eller om de har det sigte at nedbryde disse alliancer på indeværende tidspunkt, hvor man ikke allerede har noget andet og bedre at sætte i stedet for.

Jeg konstaterede med tilfredshed, at der ikke synes at være nogen ændring at spore i den markedspolitik, som regeringen fører. Hr. Poul Hartling udtalte, at det er dyrt for Danmark at stå uden for Det europæiske Fællesskab; det er naturligvis rigtigt. Men det alternativ, der foresvæver hr. Poul Hartling, dette at Danmark skulle provokere vore EFTA-partnere ved at forlade EFTA og derefter begive sig på en enegang ind i fællesmarkedet, må anses for at være meget dyrere for Danmark end den nuværende uheldige markedsopdeling i Europa. Danmark kan ikke være tjent med at gøre dette, vi kan ikke lade vores markedspolitik diktere af hensynet til 30 pct. af vores landbrugseksport og 20 pct. af vores industrieksport. Vi har jo et hensyn at tage til 70 pct. af vores landbrugseksport og 80 pct. af vores industrieksport, som må veje meget tungt til.

Statsministeren sagde, at regeringen lægger stor vægt på, at indtræden sker sammen med England, det gør vi også. Statsministeren sagde, at regeringen lægger vægt på, at forholdet ordnes til Norge og Sverige. Jeg vil gerne føje til, at dette tillægger vi også stor vægt, og vi er meget glade for, at det også er blevet præciseret, at hensynet til det åbne nordiske industrimarked fortsat må være meget væsentligt at varetage, at dette ikke må blive prissgivet under den videre europæiske udvikling.

Jeg vil altså gerne understrege, at man skal ikke regne med vores tilslutning til ratifikation af en aftale om indtræden i fællesmarkedet, uden at det sker sammen med England, og at det vil være en meget væsentlig forudsætning for os, at der er opnået en tilfredsstillende ordning for Norges og Sveriges vedkommende.

Hvad Vietnampolitikken angår, som den er formuleret i åbningstalen, kan det, der siges, i første række læses som gode råd til De Forenede Stater, og det er det vel også. Men vi vil gerne understrege, at der i åbningstalen vel også må ligge gode råd til den modsatte side, til Nordvietnam og til Vietcong gående ud på, at også de må dæmpe krigsaktiviteten, at også de må anerkende, at Saigonregeringen og USA må deltage i forhandlinger. Vi lægger meget vægt på på dette politiske område, at dansk politik ikke får en form af ensidighed, af råd